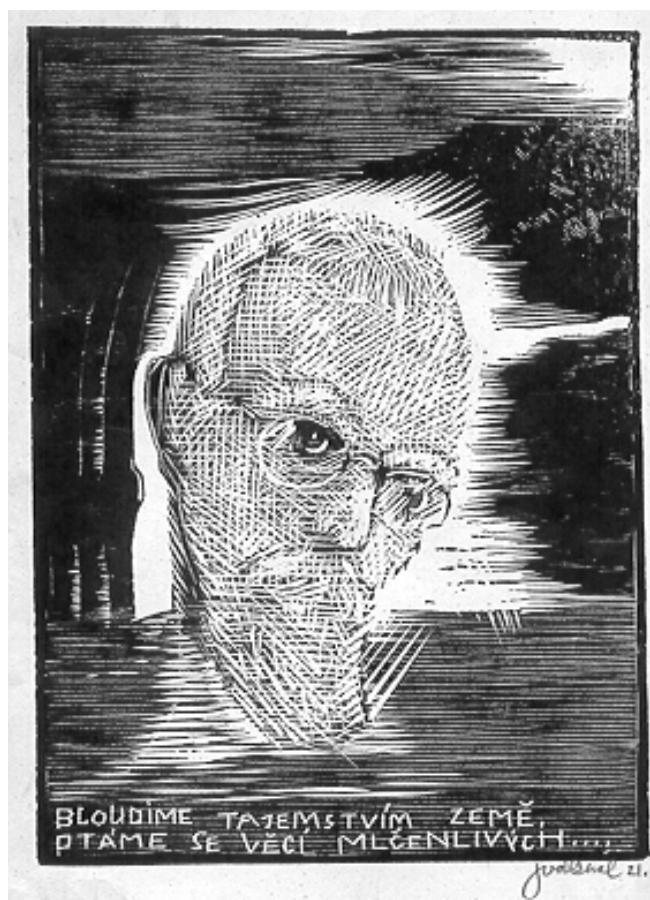

BULLETIN

Společnosti Otokara Březiny

32

JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

ČERVENEC 2003

*„Na prahu bratří usedal jsem, záhadný cizinec, podvečer,
a v dalekém šumění vod a písni větrů a zářících sfér,
o práci země a světě, jenž v hlubinách lásky se přede mnou šeril,
k útěše bratří jsem zpíval, šťasten z úsměvu jejich, a věřil.“*

*Otokar Březina
Chvilé slávy ze sbírky Ruce*

V době příprav sympozia o díle Otokara Březiny, kdy výbor SOB všechnu svou aktivitu zaměřuje pro zdar této akce, kdy zve březinology do Jaroměřic, aby i oni povznesli zájem o Mistrovo dílo na patřičnou úroveň, nesmíme si nevsímat i těch velikánů, kteří pronikli do poezie jedinečného básníka již v minulosti.

Připomeňme si alespoň nyní slova Jaroslava Durycha uveřejněná při příležitosti Březinových šedesátin v Akordu (ročník I, 1928, str. 226 – 227):

„Pro mne jest Otokar Březina prvním básníkem po Duchu Svatém, který diktoval prorokům a evangelistům. Nepravím tedy, že jest prvním básníkem českým, nýbrž prvním básníkem vůbec Národ, který má Otokara Březinu, není kulturním dlužníkem, nýbrž věřitelem světa. (...) To, čeho před ním ještě nikdo nedosáhl, jest svatost umění. To jest jeho vrchol. Na vrcholu všecky věci jsou svaté a svatost jest vrcholem všech hodnot. Svatost svítí a pravé světlo vychází jen ze svatosti. Jeví se v zralosti a jasnosti rozumu, ve vznešené a přísné hospodárnosti a výběru, v pevnosti a jemnosti provedení, v intenzitě výrazu. Jest mnoho krásných myšlenek, představ a snů; z těch ze všech vybral Otokar Březiny jen tolik a tak, aby v několika tenkých knížkách zachytil vesmír, život a věčnost v nesmírné proměnlivosti a pestrosti, a přece s úplností ...“

O krásu českého jazyka, o jeho schopnosti přesně vyjádřit všechny myšlenky do všech podrobností a barevnosti píše tentýž Jaroslav Durych v Národní politice, ročník LXI, č. 250, 12. září 1943:

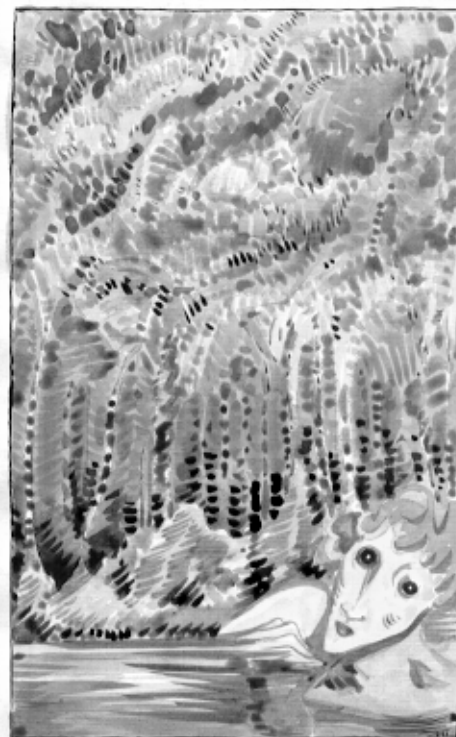
Otokar Březiny byl první Čech, jemuž byly otevřeny uši k slyšení, takže uslyšel českou řeč v celé její kráse; ovšem že byl i první, jemuž byl rozvázán

jazyk, aby touto řečí promluvil tak, jak ji slyšel, v celé její mohutnosti, k níž nelze už přidati nic podstatného; on poznal její složitou a svrchovaně jemnou hudebnost, zmocnil se jejího rytmu, který předčí svou mohutností cokoli v poesii světové. Byl to kníže a pán slova. Jeho dílo jest vrcholným projevem nejen jeho osobnosti, nýbrž celého národa od úsvitu dějin až do budoucnosti ...

Dnešní společnost je daleko více ovlivňována zpravodajstvím z tisku, rozhlasu a televize než v době, v níž se vyjadřoval J. Durych. Vše je uspěchanější a daleko více odbyté. Rovněž tzv. moderní literatura si nedělá velké starosti s čistotou českého jazyka. A tak často čteme slova, která bývala součástí nespisovné hovorové češtiny, ale dnes podle pravidel českého pravopisu jsou použitelná.

Jsme přesvědčení, že připravované sympozium dá zapravdu těm básníkovým ctitelům, kteří si váží krásy českého jazyka, takového, kterým promlouval ve svém díle náš Otokar Březina.

Bohatý seznam odborníků – březinologů přihlášených se svými referáty na říjnové sympozium, zaručuje stejný pohled na našeho Mistra, jaký měl Jaroslav Durych, ovšem za jiných okolností, v jiné době a na základě novějších poznatků. Dny symposia budou dny sváteční jak pro Jaroměřice samotné, které se stávají místem setkání podruhé, tak pro celou kulturní obec. Dílo Březinovo stále žije, je inspirující a obohacující pro ty, kteří ho přijímají. Naše SOB o to usiluje a její veškerá činnost je tomu podřízena. Vlastní jednání symposia bude zpestřeno doprovodným kulturním programem

Josef Hruza

Blíží se dny našeho druhého symposia – 17. a 18. října

Dopis přihlášeným účastníkům druhého symposia SOB:

Vážení účastníci symposia,

s potěšením jsme přijali Vaši přihlášku. Vzhledem k velkému počtu přihlášených Vás chceme požádat, abyste si příspěvky připravili tak, aby jejich délka skutečně nepřesáhla 20 minut. Pokud budete mít příspěvek delší, vyberte laskavě do přednášené části to podstatné. Vzhledem k finanční náročnosti

předpokládáme, že do sborníku budou vybrány závažné příspěvky, případně jejich podstatné části. Vaše příspěvky v plném rozsahu budou veřejnosti k dispozici ve studijní knihovně Březinova muzea.

Prosíme Vás, kteří nemáte možnost napsat svůj příspěvek na disketu, abyste ho poslali pokud možno do konce září na adresu Společnosti O. Březiny.

Na některé Vaše otázky ohledně zaměření Symposia si dovoluujeme odpovědět následující citací z příspěvku dr. Petra Holmana předneseného na 2. kongresu světové literárněvědné bohemistiky, který vyšel ve sborníku Česká literatura na konci tisíciletí I-II v Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR (Praha 2000)

„Citelně je pocíťován nedostatek komparatistických studií, které by postavily Březinovo dílo vedle dalších vynikajících osobností světové literatury. Neexistují studie, které by prokázaly, jak Březinovo dílo působilo na generace našich básníků, jak se jeho transformace objevují například v dílech J. Demla, J. Zahradníčka, B. Reynka, V. Nezvala, V. Holana, V. Renče, K. Bednáře, ale i B. Fučíka, S. Vodičky a některých dalších.

... v budoucnu půjde především o to, aby na základě všech známých i nově zjištěných skutečností byl lidský i umělecký obraz básnickovy osobnosti skutečně objektivně a kriticky zhodnocen.“

Připomínáme, že dopravu účastníkům nehradíme. Pro informaci uvádíme, že přímé spojení autobusem je ráno z Hradce Králové. Z Brna a z Prahy je spojení přes Třebíč, kde je přestup právě na autobus z Hradce Králové (příjezd do Jaroměřic je v 10¹⁵). Přesné časy neuvádíme, protože na konci května se jízdni řady mění.

Stravování pro Vás zajistíme zdarma počínaje obědem v pátek 17.10. a konče večerí 18.10. Stravování před a po uvedeném termínu si každý hradí sám.

Prezentace účastníků se uskuteční v pátek 17.10. od 10 do 12 hodin v Muzeu Otokara Březiny.

Slavnostní zahájení se uskuteční v obřadní síni na radnici ve 13 hodin.

Celé jednání Symposia se uskuteční v sala terreně státního zámku. Začátek první části bude ve 14 hodin 17. října.

Seznam přihlášených řečníků

jméno	instituce/ místo	téma
PhDr.Holman Petr	soukromě/ Praha	Březinovy dopisy
PaeDr.Harák Ivo, Ph.D.	PdF UJEP Ústí n.L.	Literární kritik Jan Franz
Doc.Ph.D. Písková Milada,CSc.	UBK Slezská univerzita,Opava	O.B. v interpretaci O.Králíka
Doc.PhDr.Urbanec Jiří,CSc.	Slezská univerzita Opava	Bezruč a Březina
ThDr.Schwarz Jan, patriarcha	Církev čs. husitská / Praha	Církev československá husitská v zrcadle odkazu O.Březiny
Doc.MUDr.Černý Emil,CSc.	soukromě/ Brno	1. Poznatky o zdravotním stavu a okolnostech úmrtí O.B. 2.Pozitivní a negativní inspirace díla a osobnosti O.B.v současné literatuře
PhDr.Slomek Jaromír	Lidové noviny Praha	O.Březina jako člověk politický
Doc.PhDr.Soldán Ladislav,CSc.	Slezská univerzita Opava	Studie o Březinovi z pera Miloše Dvořáka
Surý Pavel	nakl.Sursum Tišnov	Otokar Březina a knižní vazby
Hučková Milada	soukr./Poděbrady	Odkrytí metafor Březinova díla
Doc.Dr.Pechar Jiří	soukr./ Praha	Propojení metafor v Březinově poezii
Klukanová Ludmila	soukr./ Jihlava	Nad eseji O.Březiny
PhDr.Machovec Martin	soukromě/Praha	Vliv O.B. na některé části básnického díla E.Bondyho.
Nevečeřal Aleš	Spol. F.Bílka/Praha	Reflexe básnickova díla při hledání pravdy a krásy nejen v duchovním umění
Doc.PhDr. Poláček Jiří,CSc.	Ped.f. MU Brno	O.B. ve vzpomínkách básníků
Mgr.Císař Jiří, býv. prof.	soukr./ Praha	Srovnání kompozice Tajemných dálek a Větrů od pólů
Mgr. Průša Lukáš	PedF OU / Ostrava	Společnost O.B. a její bulletin
Ing.Mgr.Novák Radomil	PedF OU / Ostrava	Inspirace hudbou v díle O.B.
Doc.PhDr.Petrák Bořivoj,CSc.	soukromě / Praha	Odkaz díla O.B. v ideových proudech Evropy viděných Hunilngtonovým Střetem civilizací. Marginálie k vztahům O.B. a T.G.M.
Doc.PhDr.,Ph.D.Pastyřík Svatopluk	/Hr.Králové	Nomina propria v básnickém díle O.B.
Doc.PhDr.Marie Mravcová, CSc.	FF KU / Praha	Konflikt V.Dyk – O.Březina
Lucie Koryntová	PedFUK Praha	Chrám Otokara Březiny a kostel Julia Zeyera

Výbor SOB zve své členy i další příznivce k účasti na jednání sympozia. Těšíme se na vaši účast.

Jiří Höfer

Petr Holman: Zkrácený příspěvek z 2. kongresu světové literárně-vědné bohemistiky, který v plném znění vyšel ve sborníku Česká literatura na konci tisíciletí I – II v Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR, Praha 2001.

Nedávná připomínka posledních významnější březinovských jubileí už mohla proběhnout ve zcela jiné společenské, politické a duchovní atmosféře než kdykoli dřív. Přinesla s sebou také řadu podnětů k zamyšlení, už i proto, že poslední knižní vydání Březinových veršů bylo uspořádáno před více než pětadvaceti lety a je dnešnímu čtenáři stejně jako edice předchozí prakticky nedostupné. A přece se jedná o dílo čelného představitele symbolismu a zároveň jednoho z významných tvůrců moderní evropské literatury vůbec, které bylo už v době svého vzniku se zcela zřejmými a viditelnými sympatiemi přijímáno doma i za hranicemi, a to navzdory všem ideologizujícím, politizujícím, nábožensky uměle zabarvovaným nebo leckdy až

úmyslně pejorativním výrokům o ezoterické výlučnosti a nesrozumitelnosti tohoto díla.

Na první pohled by se mohlo zdát, že současná pozornost – a jak často už v historii k podobné situaci docházelo! – je spíše než dílu věnována životu básníka a všem těm jeho momentům, které ještě nebyly a ani dosud nejsou uspokojivě vysvětleny. Nikoliv bez zjevného překvapení, s očima doširoka otevřenými a jen s nad lidskou námahou tak po sto letech můžeme číst jakési zmatené a podivně nelogické konstrukce a bez jakýchkoliv skrupulí jedině správné interpretace básníkovy domnělé homosexuální orientace ... Zdá se ale také, že napříště už nebudeme nikým nuceni prohlížet pouťově řvavé

barvotiskové obrázky typu Březina – pravověrný katolík, Březina – antisemita, Březina - národní socialista, bolševik nebo komunista, básník – mystik a chaosem dne vyrušovaný kontemplátor, či meditovat před staticky nedůvěryhodným obrazem Mistra zpodobného jako téměř ortodoxního hinduistického svatého muže nebo buddhistického mnicha.

Březinovo dílo – a tedy i jeho obsahově i formálně mimořádně pozoruhodné a obsáhlé, avšak stále ještě jako celek nevydané korespondence – vznikalo

především na konci století, avšak je konstantně velmi přítomné i v našem přechodném čase. Nepostrádá ani dnes onu stále vzácnější vlastnost zaujmout i současného čtenáře svou dynamickou mnohotvárností, nikdy neustávající hrou pozemských i kosmických metamorfóz a přesvědčivostí svých mnohdy velmi originálních řešení základních otázek po smyslu existence člověka i světa. A to i čtenáře zhýčkaného a věčně znova znepokojovaného postmodernou a její obtížně uchopitelnou mixturou nejvyššího a nejnižšího.

V několika existujících a stále ještě fragmentárních náčrtech březinovských biografí se mnohdy zdůrazňuje únavně ostinatí tvrzení, že básníkův každodenní praktický život, navenek a pro nezasvěcené až příliš jednotvárný, ducha ubíjející a dokonale postrádající jakékoliv vnější vzruchy, probíhal v přímém protikladu k oslňujícímu bohatství metaforičnosti díla, vyjadřujícímu pocit životní plnosti ve všech jeho nespočetných, stále se proměňujících, a tedy neuchopitelných formách. Tyto známé skutečnosti tu nechceme dokonce ani citovat, natož pak je znova opakovat; soustředíme se pouze na to, co je novější a prozatím méně známé a co by tedy snad mohlo být ještě jaksi přitažlivé

I o faktu, že poslední edice Březinova básnického díla pochází z poloviny 80. let, i o její nedostupnosti jsme se už zmínili. Nicméně právě v poslední době také některé závažnější práce a překlady, které dokládají konstantní, ne-li rostoucí zájem o básníka a jeho odkaz mimo území Čech.

Březina byl v průběhu let s větším či menším úspěchem předkládán do mnoha jazyků. Většina těchto starších překladů je dobře známá, chystají se překlady další. Také v Čechách se v posledních letech objevily některé publikace i časopisecké studie, které přinesly řadu dalších nových poznatků. více nebo méně zdařile napsané učebnice, slovníky, slovníkové příručky atd. vydané u nás i v zahraničí po roce 1989 a obsahující více nebo méně zdařile zpracované heslo Otokar Březina pro tuto chvíli pomineme; výjimku představuje Slovník básnických knih započatý v sedmdesátých letech a vydaný až o třicet let později.

Leccos se změnilo také v oblasti vydávání březinovských publikací. Z mnoha z nich je zcela zřetelně vidět snaha o stále nové hledání a interpretace, které se týkají nejenom Březinova díla, ale i některých dalších, téměř by se chtělo říct

praktických i praxi přesahujících aspektů jeho osobnosti. A zmiňujeme-li se o praxi, nebude neúžitečné připomenout, že v posledních letech se podstatně rozrostl březinovský fond Literárního archivu Památníku národního písemnictví, kam se mimo jiné dostala i rozsáhlá část přijaté korespondence a v poslední době i soubor originálů dopisů Březina – Lakomá.

Současně se však objevuje množství nevyřešených otázek, tím naléhavějších, že některé z nich byly vysloveny už před desetiletími. Jak jsme už před lety naznačili, chybějí spolehlivé edice doposud známých, nově objevených a stále ještě nově objevovaných souborů básnickovy korespondence. Podrobná bibliografie cizojazyčných překladů doposud neexistuje. Vyčerpávající kritický životopis dosud nebyl napsán. Citelně je pociťován nedostatek komparatistických studií, které by postavily Březinovo dílo vedle dalších vynikajících osobností světové literatury. Neexistují studie, které by prokázaly, jak Březinovo dílo působilo na generace našich básníků, jak se jeho transformace objevují například v dílech Demla, Zahradníčka, Reynka, Nezvala, Holana, Renče, Bednáře, ale i u B. Fučíka, S. Vodičky a některých dalších.

Zdá se, že teď, na konci tohoto podivně zmateného století a tisíciletí a na začátku tisíciletí nového začíná definitivně ztrácet platnost ironická formule, že jubilejní hlahol se ozývá především tam, kde není stálého ohlasu básnickova díla. Opět budou vycházet marné novinové a časopisecké články a učebnice a opět budou jen opakovat to, co už bylo řečeno nesčetněkrát. Rozhodně však není možné stále jen opakovat totéž. Domníváme se, že v budoucnu půjde především o to, aby na základě všech známých i nově zjištěných skutečností byl lidský i umělecký obraz básnickovy osobnosti skutečně objektivně a kriticky zhodnocen znovu, stejně jako kdykoliv dřív, tedy chápeme tyto řádky jako novou a konstantně platnou výzvu.

Na závěr jen citujme z dopisu, který 12. září 1928, tedy k básnickovým šedesátým narozeninám, do Jaroměřic adresoval tehdejší student, později literární historik a autor výjimečné březinovské monografie O. Králík: „Mistře, přijměte v den svých narozenin blahopřání od akademika, snad více než akademika v otřelém slova smyslu, trochu žáka Platónova, který by však rád imaginární háj heroa Akadema zaměnil v sad v odlehlém koutu Moravy s géniem, jehož slova neprošla několika abecedami, nýbrž vnikají do duše se všemi vůněmi přítomnosti.“

A jak asi o čtyřicet let později připomněl týž O. Králík – také tato zásadní slova byla při různých příležitostech citována už vícekrát, můžeme si tedy dovolit zopakovat je po dalších více než třiceti letech - , stále na nás ještě čeká úkol nad jiné důležitý a v naší současné nepřehledné realitě až bolestně aktuální, přečíst a vyložit Březinovo dílo očima dneška a pro dnešek.

Výroční setkání členů SOB – 13. 9. 2003

Ještě před uskutečněním sympozia proběhne výroční setkání SOB dne 13. 9. 2003 s následujícím programem:

- § 10³⁰ Položení kytice na hrob O. Březiny
vzpomínkové slovo
- § 13³⁰ Výroční setkání členů Společnosti O. Březiny
- § 17⁰⁰ Večer s **Radovanem Lukavským a Miroslavem Doležalem**
v sálu předků Státního zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou,
klavírní doprovod paní Doležalová
- § 19⁰⁰ Večerní mše sv. za Otokara Březinu v chrámu sv. Markéty

Co nejsrdečněji zveme všechny své členy.

Stručný přehled činnosti Společnosti Otokara Březiny

Společnost byla obnovena v březnu 1990. V roce 1992 naši Společnost navštívil poprvé pan prezident Václav Havel, v roce 1999 následovala jeho návštěva obnoveného Muzea Otokara Březiny. V roce 1993 bylo znovu zpřístupněno Muzeum po generální rekonstrukci. Byt básníkův byl uveden do původního stavu. Byla zřízena studijní knihovna se zaměřením na dílo a osobnost O. Březiny a okruh jeho přátel.

Podarilo se získat hned několik významných rukopisů Březinových přátel, v nichž byly zachyceny rozhovory, korespondence, vzácná vydání

Březinových básní. Vydáváme pro své členy bulletin. Vydali jsme několik drobných publikací pro návštěvníky muzea.

V roce 1995 jsme uspořádali první sympozium pod názvem Otokar Březina a současnost. Z tohoto sympozia jsme vydali sborník v roce 1996, který uspořádal a edičně připravil Petr Holman.

Společnost O. Březiny má téměř 300 členů, z toho celou řadu vynikajících osobností.

Každoročně pořádáme řadu akcí: literárních večerů, koncertů, přednášek a výstav. Obvykle též alespoň jeden literární zájezd. Věnujeme se především Otokaru Březinovi, ale též Františku Bílkovi, Jakubu Demlovi, Anně Pammrové, Janu Zahradníčkovi, Bedřichu Fučíkovi, Boh. Reynkovi a dalším, ale též žijícím autorům na besedách a autorských čteních, např. Jiřímu Kuběnovi, Ludmile Klukanové, J. E. Fričovi, Jiřímu Reynkovi ...

Soustředíme dopisy a památky na Otokara Březinu. Máme například „vydání básní O. Březiny“ na toaletním papíru pro vězně, které se podařilo propašovat z vězení v Leopoldově v polovině padesátých let.

Členové Společnosti zajišťují průvodcovskou službu v Muzeu O. Březiny, pečují o studijní knihovnu, v níž máme i mimořádně cennou fonotéku (např. i hlas Františka Bílka při vzpomínce na Otokara Březinu), a skromnou videotéku. Tyto materiály pomáhají zpestřit návštěvy zvláště školám. Svépomocně se staráme o úklid a drobné opravy v Muzeu. Pečujeme o hrob básníka, o nějž jsme se obětavě starali i v době komunistické totality.

Muzeum navštíví ročně asi 2000 návštěvníků. Mezi návštěvníky jsou i lidé z USA, Austrálie, z evropských zemí.

Výše uvedenou činnost zajišťují nadšení a obětaví členové většinou bez nároku na odměnu. Jen v hlavní turistické sezóně zaměstnáváme na částečný úvazek průvodkyni.

Ferdinand Höfer

Rozloučení s Jožkou Kunstovou a Stanislavem Hrdým

Přinášíme smutnou zprávu pro své členy. Rozloučili jsme se s pracovitými a aktivními členy výboru SOB, sourozenci Josefou Kunstovou a Stanislavem Hrdým. Pohřeb měli ve stejný den - 2. května - a oba leží na jaroměřickém hřbitově blízko milovaného básníka Otokara Březiny. Za SOB se s drahými zesnulými rozloučil Ladislav Šabacký těmito slovy:

*Drazí přátelé, milí pozůstalí,
dovolte, abych se s našimi zemřelými rozloučil i za Společnost Otokara Březiny.*

Oba byli věrnými členy výboru Společnosti od jejího obnovení v roce 1990. Vždy byli ochotni pomoci a přiložit ruku k dílu.

Zvláštní dík patří panu Stanislavu Hrdému za pořízení fonotéky, jakou nám mohou závidět všechna česká literární muzea.

Náš dík však patří oběma za věrnost a vytrvalost ve víře, která jim pomáhala překonávat těžké chvíle v životě i perzekuci a v případě pana Hrdého i vězení, do kterého se dostal při vykonstruovaném procesu jako nevinný. Oba totiž pochopili to, co říkal Otokar Březina: „Vlastní dějiny Země se odehrávají v hlavách a srdcích lidí.“ Toto byl důvod, proč pomohli všude, kde se dělo něco dobrého. Nikoliv nenávisť, ale láska, která dělá divy. Na oba platí slova sv. Pavla: ... láska která nezávidí, nemyslí na sebe.

Milá paní učitelko, drahý pane Hrdý. Pán Vás již povolal mezi „velké a svaté našeho rodu.“ Za všechny oběti a za všechno úsilí díky, díky i za úsměv a povzbuzení, kterých nám bylo mnohdy potřeba. Dnes říkáme naposledy sbohem a jednou doufáme v náruči našeho Pána nashledanou.

Poznámka:

Náhlé úmrtí Stanislava Hrdého způsobilo, že pokračování seznamu fonotéky nebylo možno zařadit do tohoto čísla bulletinu. Naši členové Jiří Prokop z Jemnice a Herbert Pesch z Jaroměřic se pokusí o dokončení v příštích číslech.

K neuskutečněnému zájezdu SOB

Z plánovaného tématického zájezdu SOB, který se měl uskutečnit 17. května 2003, pro malý počet zájemců sešlo. Stěžejním cílem zájezdu, kromě poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře u Žďáru a Poličky, měla být Litomyšl a tam zejména Portmoneum – muzeum Josefa Váchala.

Josef Váchal mnohostranný kontroverzní umělec, spisovatel, malíř a vyjímečný grafik v propracovanosti barevného dřevorytu, měl bohatou škálu zájmů. Inspiroval se nejen středověkou literaturou, šestákovými romány, ale mocně jej oslovilo i dílo O. Březiny, kterého navštívil s J. Demlem v roce 1912 v Jaroměřicích. Ilustroval některé Březinovy básně a básnickou sbírku Ruce (vyšla v roce 1946) vyzdobil třiceti pěti dřevoryty.

Expresivní freskovou výzdobu Portmanova domku J. Váchal vytvořil v letech 1920 – 1924. Na stěnách a stropech dvou místností ztvárnil různorodá témata. Kromě roztodivných ornamentů, reje d'áblů, skřetů, duchů a oblud, romantické krajiny, stigmatizace sv. Františka, večer na šibeničním vrchu, muzicírování andílků, astrologická znamení aj. Pro Josefa Portmana vyřezal několik kusů nábytku.

Zchátralý domek byl zachován díky nakladatelství Paseka. Po rekonstrukci a restauraci maleb byl znovu otevřen v roce 1993.

Helena Peschová

Výbor SOB se nevzdává uskutečnění tohoto zájezdu a připravuje náhradní termín 27. 9. 2003. Snad příště bude více zájemců. Malíř Josef Váchal si zaslouhuje trvalou pozornost i jako nevyvážený ctitel díla Otokara Březiny. Také proto je toto číslo bulletinu vyzdobeno jeho grafikou. Jedná se o výzdobu básnických spisů O. Březiny, které vydal svým nákladem spolek výtvarných umělců „Mánes“ v Praze, r. 1911.

Členům SOB, kteří nemohli zaplatit členský příspěvek ve výši 100,- Kč, přikládáme složenku.

Naším partnerem je Komerční banka Jihlava.

Děkujeme sponzorům:

K & K Třebíč,

RENOVA Strážnice

SOLAŘ Liberec

a firmě Stanislav Hort Třebíč za tisk bulletinu

Bulletin vydává výbor Společnosti O. Březiny v Jaroměřicích n. Rok., Březinova 46, tel.: 603 760 768. Toto číslo sestavil Josef Hrůza, tisk Helena Stejskalová a Miroslava Prokopová.

Ilustrace: Josef Váchal